

community

The New Apostolic Church around the world

01/2025/LV

Ir laiks darīt labu!

Ievads

Ir laiks darīt labu!

Dievkalpojums

Nobruģēt ceļu visiem

Baznīcas mācība

Vienotība un daudzveidība

New Apostolic Church
International

■ Ievadraksts

3 Ir laiks darīt labu!

■ Dievkalpojums

4 Nobruģēt ceļu visiem

■ Bērnu stūrītis

10 Par pazudušo avi

12 Pazodusī avs
Cimos pie Naellein Dakar
(Senegāla)

■ Doktrīna

14 Baznīcas vienotība un
daudzveidība

■ Pasaules ziņas

18 Jaunieši aizdedz lāpas
Kanādā

Ir laiks darīt labu!

Mīļie brāļi un māsas,

Mūsu devīze 2025. gadam ir: "Ir laiks darīt labu!" Labs ir tas, kas iepriecina Dievu, kas atbilst Viņa gribai. Un Jēzus Kristus māca, kā darīt labu.

Dievs vēlas visu cilvēku pestīšanu. Tas sākas ar mums pašiem. Tātad: dari sev labu – nodarbojies ar savu pestīšanu.

Jo vairāk jūs saprotat, kas ir viss labais, ko Dievs dara jūsu labā, jo vairāk pieaug jūsu vēlme darīt labu sev. Īpaši draudzē: Jēzus vēlas, lai savējie rūpētos viens par otru un palīdzētu viens otram. Viņš vēlas, lai mēs augtu kopā kā spēcīga kopība.

Tādā veidā mēs rādām piemēru Jēzum Kristum: Viņa evaņģēlijs darbojas – visos laikos, ikvienā situācijā. Tad arī citi redz un jūt: "Tur notiekošais ir labs!"

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuļiskā baznīca

Mums ir jādara tieši tas labais, ko mēs ikviens vienmēr vēlamies piedzīvot. Izmantosim katru iespēju; jā, aktīvi meklēsim iespējas. Svētais Gars mums parādīs, ko mēs varam darīt.

Darīsim labu – tagad!

Žans Luka Šneiders

| Ceļa bruģēšana visiem

Pirmapustulis Žans Luka Šneiders 2024. gada 30. jūnijā noturēja dievkalpojumu Malāvijas pilsētā Mzuzu.

Attēls: Malāvijas Jaunapustuliskā baznīca

Jesaja 62, 10

*Izeita, izeita pa vārtiem!
Sagatavojiet ceļu tautai!
Dariet līdzenu, dariet līdzenu
staigājamo ceļu! Novāciet akmeņus,
uzvelciet karogu tautām!*

Mīļie brāļi un māsas, prieks par mūsu šī rīta tikšanos ir liels. Iemesls tam ir vienkāršs. Es domāju, ka mēs visi jūtam nepieciešamību pielūgt Dievu un pateikties Viņam par Viņa žēlastību. Un tad mēs visi vēlamies būt gatavi Kristus atgriešanās brīdim, kas nozīmē, ka mums ir jākļūst arvien līdzīgākiem Jēzum Kristum. Tas nozīmē tādu pašu mīlestību un vēlmi kā Jēzum Kristum un darīt tos pašus darbus, ko dara Viņš. Jēzus Kristus vēlas, lai visi cilvēki tiktu izglābti. Un, jo vairāk mēs ieaugam Kristus dabā, jo vairāk mūsos aug šī vēlme veicināt sava tuvākā - gan dzīvā, gan mirušā - glābšanu. Tā kā dievkalpojums aizgājējiem notiks nākamajā svētdienā, šodien mēs pievērsīsimies dvēselēm, tāpēc mums ir šis Bībeles citāts no pravieša Jesajas grāmatas.

Jūs zināt tautas vēsturi toreiz. Valsti iebruka ienaidnieki, karalis tika uzvarēts, un liela daļa iedzīvotāju devās trimdā. Jeruzalemes pilsēta tika iznīcināta, un cilvēki bija ļoti skumji. Pagāja vairākas desmitgades, līdz Dievs piešķīra žēlastību un mainīja situāciju. Tiem, kas bija palikuši Jeruzalemē, tika atļauts atjaunot pilsētu, un tiem, kas bija trimdā, tika atļauts atgriezties Jeruzalemē. Mūsu Bībeles tekstā Dievs uzrunā

tos, kas ir palikuši Jeruzalemē, un aicina viņus sagatavot ceļu tiem, kas atgriežas no trimdas. Viņiem bija jāizveido zīme, lai parādītu viņiem ceļu un darītu zināmu, ka šī ir vieta, kur atgriezties. Viņiem vajadzēja novākt akmeņus, lai pārējiem būtu viegli atgriezties. Tas ir mūsu Bībeles panta konteksts.

Paskatieties uz savu tuvāko un palīdziet viņu glābt.

Mums kā kristiešiem, kā Dieva jaunapustuliskajiem bērniem Jeruzalemes pilsēta Ciāna ir Kristus baznīcas tēls. Jeruzaleme ir vieta, kur Dievs mājo kopā ar saviem ļaudīm, kur mēs varam satikt Dievu un būt sadraudzībā ar Viņu.

Tie, kas atrodas trimdā, ir visi tie, kas joprojām atrodas ļaunuma varā. Dievs vēlas viņus glābt un vest uz savu pilsētu, Kristus Baznīcu — gan dzīvos, gan mirušos.

Un Viņš mums, kas jau dzīvo šajā pilsētā, saka, lai mēs izietu un uzstādītu zīmi, un novāktu akmeņus, lai pārējie varētu atrast savu ceļu un nonākt Jeruzalemē. Jesajas izmantotais tēls, proti, ieiešana pa vārtiem, nenozīmē, ka mums būtu jāatstāj baznīca. Šeit es atsaucos uz Jēzus līdzību, kad Viņš aprakstīja Dieva attieksmi pret grēciniekiem līdzībā par

Blakus apriņķa apustulim Kububa Soko bija arī klātesoši vairāki apriņķa apustuļa palīgi un apustuļi no Āfrikas.

pazudušo dēlu. Jauneklis aizgāja no mājām, bet, kad viņš nolēma atgriezties, viņa tēvs, šajā gadījumā Dievs, nepalika mājās, gaidot viņu, bet skrēja dēlu satikt un apkampa viņu.

Ar šo stāstu Jēzus vēlējas parādīt Dieva mīlestību pret grēciniekiem. Un Dievs liek mums arī iet ārā. Tas nozīmē, ka mums vajadzētu interesēties ne tikai par savu pestīšanu. Bet mums sirdī ir jābūt arī sava tuvākā pestīšanai. Mēs nevaram būt savtīgi par to. Paskatieties uz savu tuvāko un palīdziet viņam glābties. Ejiet pie viņa. Tas nozīmē rūpēties par viņu, dalīties viņa ciešanās, izrādīt solidaritāti un darīt viņam zināmu, ka mēs neesam labāki par viņu. Mums viņš ir jāuzlūko vienlīdzīgā līmenī.

Tas nozīmē, ka mēs nedomājam, ka esam pelnījuši pestīšanu, jo esam labāki par citiem. Mēs neesam pelnījuši būt Dieva bērni. Tā ir žēlastība. Mēs neesam labāki par nākamo cilvēku. Un mēs vēlamies, lai mūsu tuvākais saņemtu to pašu žēlastību, ko esam saņēmuši. Tāpēc mums

ir jābūt iejūtīgiem pret citu ciešanās, jāizrāda solidaritāte un jāapzinās, ka mēs visi esam vienlīdzīgi, jo visi esam grēcinieki un neviens nav pelnījis pestīšanu.

Kā mēs varam iestāties par cilvēkiem pasaulē un ārpus tās? Caur savām lūgšanām mēs varam aizlūgt par viņiem. Un tas ir mūsu debesu Tēva aicinājums: lūdziet par cilvēkiem turpmāk, parādiet viņiem savu mīlestību un lūdziet par viņu pestīšanu. Nelūdziet tikai par sevi. Neuztraucieties tikai par savu pestīšanu. Padomājiet par sava tuvākā pestīšanu. Uzrunājiet citus, parādiet viņiem ceļu, lai viņi zinātu, ka šī ir vieta, kur viņiem jādodas. Šī ir vieta, kur Dievs mājā kopā ar saviem ļaudīm. Šī ir vieta, kur mēs varam atrast pestīšanu.

*Dieva tautas
vienotība ir zīme: šeit
ir vieta, kur Dievs
darbojas.*

Tas ir virziens, kurā mums jāiet.

Kā mēs varam uzstādīt zīmi dzīvajiem un mirušajiem, lai viņi zinātu, ka šī ir istā vieta? Pirmkārt, izsakot pateicību Dievam. Mēs pateicamies Dievam par mūsu pestīšanu

Dievkalpojums bija muzikāli ierāmēts.

labās un sliktās dienās. Un pat tad, kad mēs esam trūkumā un piedzīvojam grūtus laikus, mēs joprojām esam pateicīgi. Mēs esam pateicīgi par Dieva mīlestību, par Viņa žēlastību un par pestīšanu. Un tas palīdz citiem ieraudzīt pestīšanas un žēlastības nozīmi. Viņi redz: “Ak, tam jābūt kaut kam īpašam, jo viņi joprojām ir pateicīgi pat trūkumā.” Tāpēc mēs vēlamies uzstādīt zīmi, lai viņi varētu redzēt un zināt: “Ak, tur ir pestīšana. Viņi ir pateicīgi gan labās, gan sliktās dienās.” Mēs vēlamies viņiem parādīt, ka mēs esam Dieva tauta un vairs neesam ļaunuma varā. Tas, kā mēs uzvedamies ikdienas dzīvē, parāda, ka pestīšana ir šeit. Cilvēkiem ir jāsaprot, ka mēs kā Dieva bērni vairs neesam spiesti sekot velnam. Dievs ir ļāvis mums rīkoties un uzvesties citādi. Mēs nereaģējam kā visi pārējie, bet katrā situācijā rīkojamies saskaņā ar Dieva gribu.

Rīkosimies kā patiesi Kristus mācekļi. Neļausim citiem ietekmēt mūsu uzvedību. Pat ja viņi rīkojas nepareizi, mēs rīkojamies pareizi. Mēs nereaģējam uz apvainojumiem ar apvainojumiem un neatmaksājam ļaunumu ar ļaunumu. Mēs vairs neesam grēka varā. Mums ir iespēja darīt labu. Darīsim to!

Jēzus teica: “Mīliet cits citu. Ar to ikviens zinās, ka jūs esat mani mācekļi, ja jums ir mīlestība citam pret citu.” (skat. Jāņa 13:34–35) Viņš pat lūdza: “Tēvs, lai viņi ir vienoti, lai cilvēki varētu ticēt, ka Tu mani esi sūtījis.” Mīlestība pret manu brāli un mūsu Baznīcā, Dieva tautas vienotība – tā ir zīme, kas norāda: šeit ir vieta, kur Dievs darbojas; šeit ir vieta, kur es varu pārvarēt grēku; šeit ir Dieva mājvieta uz zemes. Tā ir zīme. Dārgie brāļi un māsas, mūsu pateicība Dievam labās un sliktās dienās, mūsu uzvedība, mūsu atteikšanās atmaksāt ļaunumu ar ļaunu, mūsu mīlestība citam pret citu un Dieva ļauzu vienotība ir zīmes, kas parāda cilvēkiem: “Nāciet, šeit ir pestīšana.”

Tad mums ir jālikvidē šķēršļi, akmeņi. Kas varētu būt šķērslis cilvēkiem šeit, uz zemes, un turpmāk pieņemt mūsu mācību? Ir akmens, kas ir liels šķērslis. Un tas ir tad, kad mēs pieprasām, lai viņi kļūtu līdzīgi mums, un mēs uzspiežam viņiem savus noteikumus: ja viņi vēlas pestīšanu, viņiem ir jābūt jaunapustuliskajiem kristiešiem tik ilgi, cik mēs jau tādi esam. Ja viņi vēlas tikt izglābti, viņiem ir jāstrādā tik ilgi, cik mēs jau esam strādājuši. Ja viņi vēlas tikt izglābti, viņiem ir jācieš tādā pašā veidā, kā mēs esam cietuši. Ja

viņi vēlas tikt izglābti, viņiem jāklūst tādiem kā jūs un es. Un tas padara neiespējamu viņu glābšanu. Notīriet šos akmeņus no ceļa!

Mēs nevēlamies būt kā pazudušā dēla vecākais brālis, kurš nebija laimīgs, ka tēvs deva žēlastību savam jaunākajam brālim. Jēzus to nosodīja. Un neuzvedieties kā vīna dārza darbinieki, kuri bija dusmīgi, ka pēdējie algotie darbinieki saņēma tādas pašas algas kā tie, kas tika pieņemti darbā vispirms. Ikviens ir pelnījis žēlastību. Neuzspiediet viņiem savus noteikumus. Ļaujiet Dievam darīt labu jūsu tuvākajam un noņemiet šo šķērslī. Vēl viens šķērslis: piemēram, kad mēs apsūdzam dvēseles pēcnāves dzīvē, mūsu pārmetumi un apsūdzības kļūst par šķēršļiem viņu ceļā uz pestīšanu. Kā viņi var pievienoties mūsu ticībai, ja viņi jūt: "Mēs neesam laipni gaidīti. Viņi mūs apsūdz." Jums jāzina, ka mēs piedodam. Vairs nedrīkst būt nekādu apsūdzību un pārmetumu. Mums viņiem ir jāpiedod, kā Dievs mums ir piedēvis. Tas ir šķērslis, akmens, no kura mēs varam atbrīvoties. Tomēr ir arī citi akmeņi, citi šķēršļi, kurus mēs nevaram novērst. Lietas, kas apgrūtina cilvēku glābšanu un no kurām mēs nevaram atbrīvoties. Taču mēs varam viņiem palīdzēt pārvarēt šos šķēršļus. Liels šķērslis, liels akmens ir mūsu pašu nepilnība. Mēs viņus acinām: "Nāc! Šeit ir Dieva darbs"- un tad viņi paskatās apkārt un redz: "Bet viņi ir tālu no pilnības. Tie nav nemaz svētie. Paskatieties uz apustuļiem, garīdzniekiem, viņi nav tādi, kādiem būtu jābūt svētajiem. Draudzēs ir tik daudz konfliktu."

Tas ir milzīgs akmens, kas neļauj dvēselēm pievienoties mums. Un tas ir šķērslis, ko mēs nevaram novērst, jo mēs visi – un es esmu pirmais, uz ko tas attiecas – esam grēcinieki līdz galam. Pat ja mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, mūsu draudzēs vienmēr būs konflikti. Mēs vienmēr grēkosim. Mēs visi pieļaujam kļūdas. Mēs nevaram noņemt šo akmeni, bet mēs varam palīdzēt dvēselēm pārvarēt šo šķērslī, piemēram, parādot viņām, kā risināt un atrisināt konfliktus.

Mēs esam nepilnīgi, bet dvēselēm ir jāspēj atpazīt, ka mēs esam patiesi. Un mēs nekad nedrīkstam pārtraukt strādāt pie sevis un uzlabot sevi. Mēs vēlamies izrādīt pazemību un nožēlu un lūgt žēlastību. Tādā veidā mēs varam palīdzēt šim

Aprīņa apustuļa palīgs Arnold Mhango dievkalpojumā tika pavadīts pelnītā atpūtā.

dvēselēm pārvarēt šķēršļus, kas rodas mūsu nepilnību dēļ. Mēs varam viņiem parādīt: "Jā, ir konflikti, bet paskatieties, kā mēs tos atrisinām. Protams, mēs izdarām grēkus, taču mēs esam patiesi, pazemīgi un nožēlojam grēkus, un lūdzam piedošanu. Un, jā, mēs pieļaujam kļūdas, bet mēs cenšamies pilnveidoties." Tādā veidā mēs varam palīdzēt viņiem pārvarēt šo šķērslī.

Vēl viens šķērslis ir viņu pašu nepilnības. Viņi ir tādi paši vāji cilvēki kā mēs, un mēs viņiem sakām, ka viņiem ir jāklūst līdzīgiem Jēzum Kristum. Un tad viņi saprot, ka nekad to neizdarīs: "Tas ir pārāk grūti. Es to nevaru izdarīt." Mēs varam viņiem palīdzēt, darot viņiem zināmu, ka Dievs ir mīlestība: "Uzticieties Viņam. Viņš jums palīdzēs. Viņš dod jums savu Vārdu, savu žēlastību un Svēto Vakarēdienu. Jūs tiksiet iekļauti Dieva bērnu kopienā. Un ar Dieva palīdzību un labvēlību, un ar savu līdzcilvēku brāļu un māsu palīdzību jūs varat pārvarēt paši savu nepilnību." Un caur šo Svētā Gara mierinājumu mēs varam viņiem palīdzēt pārvarēt šo šķērslī.

Ir trešais šķērslis, pēdējais, bez kura pārvarēšanas mēs nevaram izkļūt uz ceļa. Jēzus teica: "Ja kāds vēlas sekot man, tas lai noliedz sevi un uzņemas savu krustu un seko man." (Mateja 16:24) Tas ir dievišķs noteikums. Kad jūs sekojat Kristum, jums ir jātiek galā ar grūtībām un ienaidnieka pretestību. Lai sekotu Viņam, jums ir jāatsakās no vairākām

Pirmapustulis Žans Luka Šneiders arī tieši uzrunā garīdzniekus.

lietām. Un tas ir ļoti grūti. Un tas ir šķērslis, taču mēs varam palīdzēt pārvarēt šo šķērslī, parādot dvēselēm, cik svarīga un liela ir mūsu debesu Tēva godība. Lai ko mēs piedzīvotu šeit, uz zemes, mēs zinām, ka ir vērts palikt uzticīgiem, jo godība debesīs būs tik liela, ka mēs pat neatcerēsimies savas ciešanas uz zemes. Nepadodieties, turpiniet, cīņa ir tā vērtā. Sadraudzība debesīs ir daudz lielāka par visu, kam jūs šodien ejat cauri.

Palīdzēsīm šīm dvēselēm pārvarēt šķēršļus, kurus nav iespējams novērst. Un to, ko mēs varam dabūt nost no ceļa, mēs gribam noņemt.

Tātad tie bija šķēršļi, kas aptur dvēseles pasaulē un ārpus tās. Bet es arī zinu, ka mums ir brāļi un māsas, kas ir atstājuši Dieva pilsētu. Iemeslu ir daudz. Daži tika vienkārši maldināti un aizgāja. Tas pats vārds attiecas uz viņiem. Mēs vēlamies, lai viņi tiktu izglābti kopā ar mums. Mēs joprojām lūdzam par viņu pestīšanu. Viņiem ir grūti atgriezties. Noņemsim šķēršļus. Brāļi un māsas, nekādu apvainojumu, nekādu pārmētumu, bet piedošana, mīlestība un pateicība, kad viņi atgriežas.

Tādā veidā mēs viņiem parādām, ka šī ir vieta, kur darbojas Svētais Gars un kur Dievs mājo kopā ar Saviem ļaudīm. Uzvedība šeit ir atšķirīga. Mēs vēlamies viņiem paziņot, ka viņi ir laipni gaidīti, ka mēs viņus mīlam. Mēs vēlamies, lai viņi tiktu izglābti kopā ar mums. Atbrīvosim akmeņus no ceļa: nekādas apsūdzības vai pārmētumi. Mēs vienkārši vēlamies būt klusi un piedot, un pateikt viņiem, ka viņi ir laipni gaidīti mūsu vidū.

Padomājiet par pazudušā dēla stāstu

PAMATDOMAS

Mēs vēlamies sava tuvākā pestīšanu. Mūsu pateicība, mūsu uzvedība un mīlestība citam pret citu apstiprina, ka Kristus darbojas Baznīcā. Mēs izrādām līdzjūtību un rūpes par citiem.

PAR PAZUDUŠO AVI

LŪKAS 15, 1-7

Kad Jēzus runā, visi klausās – vīrieši, sievietes, bērni. Vienā brīdī Jēzus stāsta par pazudušo avi.

„Ja ganam ir simts avis un viņš zaudē vienu no tām – tā aizbēg un pazūd – ko gans darīs? Vai viņš atstāj aiz sevis deviņdesmit deviņas avis un meklē vienu, pazudušo avi?

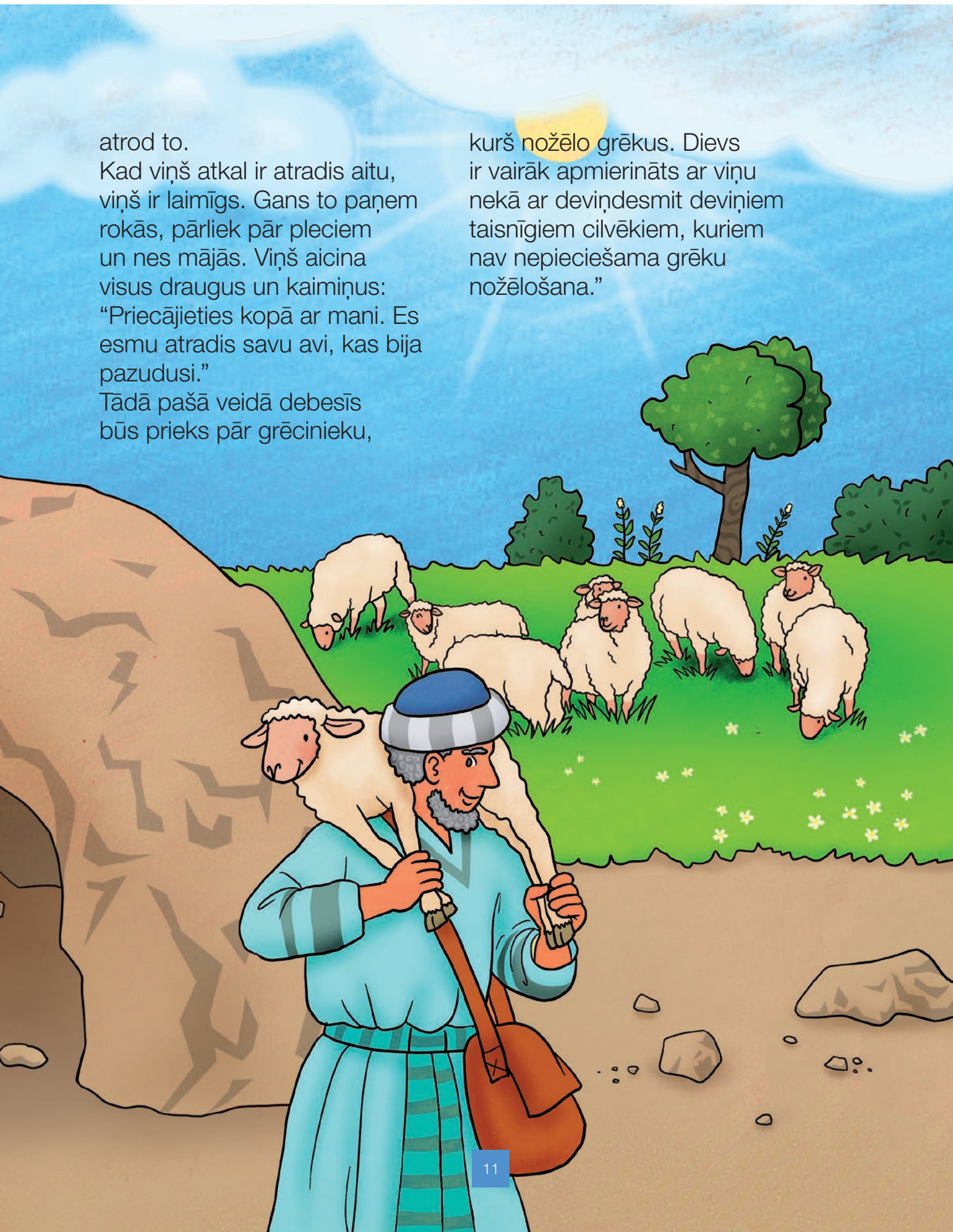
Viņš pārmeklē visas vietas, kur tā varēja aiziet. Viņš klausās, lai redzētu, vai viņš to kaut kur dzird. Un viņš to dara, līdz

atrod to.
Kad viņš atkal ir atradis aitu,
viņš ir laimīgs. Gans to paņem
rokās, pārliet pār pleciem
un nes mājās. Viņš aicina
visus draugus un kaimiņus:
“Priecāties kopā ar mani. Es
esmu atradis savu avi, kas bija
pazudusi.”
Tādā pašā veidā debesīs
būs prieks pār grēcinieku,

kurš nožēlo grēkus. Dievs
ir vairāk apmierināts ar viņu
nekā ar deviņdesmit deviņiem
taisnīgiem cilvēkiem, kuriem
nav nepieciešama grēku
nožēlošana.”

CIEMOS PIE NAELE DAKĀRĀ (SENEGĀLA)

Mans vārds ir Naele, un man ir septiņi gadi.
Es esmu jaunākais bērns mūsu ģimenē. Man
ir divas māšas Treisija un Gertija un brālis
Džovens. Viņi ir 14, 12 un 17 gadus veci.

Mana ģimene dzīvo Dakārā, Senegālas galvaspilsētā Āfrikas rietumu daļā. Mēs runājam franciski, bet mans brālis un māšas arī sarunājas volofu valodā, kas ir viena no vietējām valodām.

Senegālā sausā sezona ir no novembra līdz jūnijam. Tas nozīmē, ka šajā laikā gandrīz nemaz nelīst lietus. No jūlija līdz oktobrim bieži līst. Tā kā Dakara atrodas pie jūras un pat ziemā nav auksti, jūs varat peldēties visu gadu vai staigāt pa pludmali, vai dejojot smiltīs. Cilvēkiem šeit patīk mūzika un dejas.

Mans tēvs Abdons Privats ir Liberté5 draudzes gans. Mana māte Džūlija Nanina dzied kori. Viņa dzied altu, bet dažreiz arī basu mājās, jo viņai ir ļoti zema balss. Kad mēs ejam uz baznīcu vai uzstājamies ar kori, mēs vienmēr ģērbjamies ļoti skaisti un visi valkājam drēbes, kas izgatavotas no viena auduma.

Attēls: evening_iao - stock.adobe.com

Vienotība un daudzveidība baznīcā

Draudzes, kas aug caur imigrāciju, kultūras, kas satiekas, informācija, kas zibens ātrumā riņķo apkārt zemeslodei: Baznīcai tā ir ne tikai svētība, bet arī izaicinājums. Bet tam ir vispārēja un vienmēr derīga atbilde.

Šī pozīcija tika prezentēta apgabala apustuļu sanāksmes starptautiskajā sanāksmē 2023. gada rudenī un publicēta dievkalpojumu vadlīniju īpašajā izdevumā 1/2024. Tajā pirmapustulis pauž savu kalpošanu, kas cita starpā izpaužas kā Baznīcas vienotības saglabāšana un veicināšana un ticības liecības izplatīšana vienotā veidā (Jaunapustuliskās Baznīcas katehisms, 7.6.6. sadaļa). Ar to cieši saistīta ir tēma par Baznīcas universālumu, Evaņģēliju un tā pasludināšanu. Apskats par tēmu “Baznīcas universālums” jau ir aplūkots dievkalpojumu īpašajā numurā 4/2017 un attiecīgi kopienā 1/2019. Turpmāk pārdomas par šo tēmu tiks turpinātas un padziļinātas.

Migrācijas kustības – svētība un izaicinājums

Savas vēstures sākumā Jaunapustuliskā baznīca izauga emigrācijas ceļā. Galvenokārt ticīgo no vāciski runājošās Eiropas dēļ baznīca ir spējusi nostiprināties Amerikā, Austrālijā un dažās Āfrikas valstīs. Emigranti vispirms uzaicināja savus tautiešus. Dievkalpojumi notika vācu valodā, un draudzes veidoja vāciski runājošā kultūra. Pagāja ilgs laiks, līdz notika pārmaiņas. Bet baznīca pakāpeniski pielāgojās vietējiem apstākļiem, paverot ceļu ticīgo integrācijai no visdažādākajām kultūrām.

Jau vairākus gadu desmitus mūsu baznīca piedzīvo spēcīgu migrācijas kustību no Āfrikas. Ticīgo migrācija no Āfrikas ir patiesa svētība Baznīcai citās pasaules daļās. Viņu ticība, enerģija un apņēmība ienes jaunu dinamiku draudzēs, kurām tā ir izmisīgi nepieciešama. Tomēr šī kustība rada izaicinājumu arī Baznīcai. Jaunpienācējiem ir sava jaunapustuliskā kultūra, kas ievērojami atšķiras no vietējo iedzīvotāju kultūras. Vai var sagaidīt, ka baznīca “afrikanizējas” tikai tāpēc, ka lielākā daļa tās locekļu ir no Āfrikas? Vai arī tā vietā jaunpienācēji būtu jāmudina asimilēt vietējo kultūru? Šī problēma vienmēr ir pastāvējusi. Tomēr mūsdienu sabiedrībā tam ir īpaša nozīme. Saskaroties ar notikumiem, kurus nevar kontrolēt, un uztraucoties par savu nākotni, cilvēki dažreiz mēdz atkāpties un pieķerties tradicionālajām vērtībām. Šo uzvedību var atrast arī mūsu draudzēs - starp t.s. vietējiem iedzīvotājiem, kā arī jaunpienācējiem. Kā mums būtu jāreaģē uz šo izaicinājumu?

Ticīgo daudzveidība – svētība un izaicinājums

Lielāko daļu mūsu draudžu veido dažāda vecuma un atšķirīgu sadzīves apstākļu ticīgie, kurus vieno ticība Kristum un kopība ar apustulātu. Šī daudzveidība ir tā, kas padara mūsu baznīcu bagātu. Ar Svētā Gara palīdzību

apustulāts vienmēr ir centies apmierināt katras uzticīgo kategorijas vajadzības un cerības. Vis nav bijis perfekti, bet es domāju, ka Baznīca ir paveikusi šo darbu diezgan labi.

Sabiedrība šodien mēdz dot priekšroku individuam, nevis kolektīvam. Cilvēki uzsver savu atšķirīgumu, uzsver savu citādību un sagaida, ka viņu īpašās cerības tiks izpildītas. Viņi kļūst prasīgāki un mazāk iecietīgi. Šo tendenci var novērot arī baznīcā.

Daži baznīcas locekļi vēlas, lai baznīca vairāk iesaistītos sabiedrībā, lai kompensētu valdības trūkumus. Citi uzskata, ka sociālā darbība nav viens no baznīcas uzdevumiem. Daži ticīgie vēlas, lai viņiem ļoti precīzi pateiktu, kā viņiem jāuzvedas, lai viņi tiktu svētīti. No otras puses, citi pieprasa brīvību un noraida jebkādu baznīcas iejaukšanos viņu

Attēls: Luluraschi - stock.adobe.com

privātajā dzīvē. Daži vēlas, lai baznīcā nekas nemainītos, citi vēlas visu mainīt. Viena daļa vēlas emocijas, otra daļa vēlas pārdomātību. Nav iespējams izpatikt visiem.

Informācijas globalizācija – svētība un izaicinājums

Interneta dēļ informācija viegli un ātri plūst pa visu pasauli. Šī attīstība ir ievērojami atvieglojusi apustulāta un Baznīcas darbu kopumā. Tomēr tas rada arī vairākas komplikācijas. Tas, kas tiek teikts kādā vietā vai ticīgo grupai, visticamāk, ļoti īsā laikā tiks izplatīts visā pasaulē. Vairāk vai mazāk patiesi un bieži vien izrauti no konteksta. Šāda veida komunikācija ir pilnīgi nepiemērota, lai risinātu sarežģītas tēmas, kurām nepieciešama distance un rūpīgas pārdomas.

Universālais evaņģēlijs – mūsu atbilde

Saskaroties ar šiem izaicinājumiem, šodienas apustuļiem ir tāda pati attieksme kā apustulim Pāvilam. “Jo jūdi lūdza zīmes, un grieķi lūdza gudrību, bet mēs sludinām, ka Kristus ir krustā sists klupšanas akmens jūdiem un ģeķība pagāniem; bet tiem, kas ir aicināti, jūdiem un grieķiem, mēs sludinām Kristu kā Dieva spēku un Dieva gudrību.” (1. korintiešiem 1:22–24) Mēs koncentrējam savu sprediķi uz universālo evaņģēliju, uz to, kas attiecas uz visiem. Evaņģēlija universālums slēpjas tajā, ko Jēzus Kristus mums māca par Dievu, par mums, par mūsu attiecībām ar Dievu un citiem cilvēkiem, un par pestīšanu, ko Dievs mums piedāvā. Mēs sludinām Dieva pilnību un mīlestību. Mēs pasludinām, ka Viņš vēlas dot mums mūžīgo dzīvi, pilnīgu un mūžīgu laimi. Mēs zinām, ka Dieva mīlestība nav piepildīt visādas cilvēka vēlmes, bet gan dot viņam to, kas ir nepieciešams viņa pestīšanai.

Evaņģēlija vispārējais vēstījums

Atcerēsimies, kā Pāvils sludināja evaņģēliju. “Jo, lai gan es esmu brīvs no visiem, tomēr es esmu padarījis sevi par kalpu visiem, lai es varētu iegūt pēc iespējas vairāk. Ebrejiem es esmu kļuvis kā ebrejs, lai es varētu iegūt ebrejus. Tiem, kas ir saskaņā ar bauslību, es esmu kļuvis līdzīgs cilvēkam saskaņā ar likumu — lai gan es pats neesmu pakļauts bauslībai —, lai es varētu uzvarēt tos, kas ir saskaņā ar likumu. Tiem, kam nav bauslības, es esmu kļuvis kā viens bez likuma — lai gan es neesmu bez likuma Dieva priekšā, bet esmu bauslībā Kristus priekšā — lai es varētu iegūt tos, kam nav likuma. Es esmu kļuvis vājš pret vājo, lai es varētu iegūt vājos. Es kļuvis par visu visiem, lai visādā ziņā Es varētu dažus izglābt.” (1. korintiešiem 9:19–22)

Uzauzdzis jūdu ticībā, apustulis Pāvils uzskatīja, ka Mozus likums ir svēts, labs un taisnīgs (Romiešiem 7:12). Neskatoties uz to, viņš negribēja to uzspiest nejudiem. Viņam vissvarīgākais bija atmodināt viņos ticību Jēzum Kristum. Šodien lielākā daļa kristiešu atzīst desmit baušļu derīgumu. Tomēr tas, kā viņi tos interpretē, ir atkarīgs no viņu kultūras vides un personīgās situācijas. Apustuļu uzdevums nav būt par starpnieku starp dažādām kultūrām un ticīgo centieniem. Drīzāk tas nozīmē sludināt katram cilvēkam, ka Dievs viņu mīl tādu, kāds viņš ir, un ka Viņš vēlas viņu glābt. Un parādīt viņam, ka viņam ir sava vieta baznīcā, ka viņu tur ciena, saprot un mīl.

Pāvils padarīja sevi vāju ar vājajiem. Kas ir vājš? Kad runa ir par baušļu ievērošanu, visi mēdz otru uzskatīt par vāju.

Ņemsim par piemēru ceturto bausli. Afrikāņi ir aizvainoti par to, kā eiropieši izturas pret saviem vecākajiem. Viņiem vecāku ievietošana pansionātā ir ceturta bausļa pārkāpums. No otras puses, cilvēki Rietumos ir sašutuši, ka joprojām ir valstis, kurās vecāki atsaucas uz šo bausli, lai piespiestu savu bērnu apprecēties ar kādu pēc vecāku izvēles.

Vienā pasaules daļā homoseksualitāte tiek uzskatīta par īpaši smagu grēku. Rietumu pasaulei tiek pārmests, ka tā izrāda vainīgu vājumu, to pieļaujot. Daudzi cilvēki Rietumos ir sašutuši par korupciju dažās valstīs. Viņi nevar saprast, ka kristieši izmanto metodes, kuras viņi uzskata par morāli nosodāmām, lai kaut ko sasniegtu. Sarakstu varētu paplašināt bezgalīgi. Katrs no mums ir vājš kāda acīs. Patiesībā mēs visi esam vāji Dieva priekšā.

Būt vājam ar vājiem nenozīmē apstiprināt visu, ko viņi dara un domā. Saskaņoties ar vājo, vispirms jāatceras savs vājums un nekādā gadījumā nav jāuzskata sevi par labāku. Mēs zinām, ka Dievs mīl vājos, tāpat kā Viņš mīl mūs. Dievs mūs nesoda par mūsu vājumu, bet ir pacietīgs pret mums. Rīkosimies pret vājajiem, kā Dievs rīkojas pret mums. Mūsu ziņā nav mērīt otra ticību un mīlestību ar viņa vai viņas uzvedību. Mūsu viedoklis par saviem līdzcilvēkiem neietekmē mīlestību, kas Dievam ir pret viņiem. Bet tas var darboties mums par sliktu. Dievs mūs tiesās pēc tā, kā mēs esam izturējušies pret savu tuvāko. It īpaši pret "mazākajiem" no Viņa brāļiem un māsām (Mateja 25:40), kuri mūsu acīs ir vāji...

Lai viņu sludināšana būtu iedarbīga, apustuļiem ir jāmaca tas, ko Jēzus viņiem teica (Mt.ev.28:20). Tagad tas Kungs ir paziņojis, ka mīlestības bauslis ir svarīgāks par visiem bauslības priekšrakstiem (Mateja 22:3-40). Apustulis Pāvils to bija labi sapratis: "Nevienam neko neesat parādā, izņemot to, ka jūs cits citu mīlat; jo tas, kas mīl citu, ir izpildījis bauslību. Jo ir teikts: "Tev nebūs laulību pārkāpt; tev nebūs nogalināt; Tev nebūs zagt; tev nebūs iekārot," - un visi citi baušļi, kas tur ir, ir apkopotī šajā vārdā: "Tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu." Mīlestība nenodara ļaunumu savam tuvākajam. Tādēļ bauslības mīlestība ir piepildījums." (Romiešiem 13:8-10) Nenogurstoši sludināsim Jēzus Kristus Evaņģēliju, tas ir patiesi universāls!

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

Jaunieši Kanādā iededz lāpas

Draudzētis bija viegli. Augusta sākumā sanāca kopā ap 1000 jauniešu no visas Amerikas, Austrālijas un Vācijas dienvidiem: lai uzmirdzētu kopā un nodotu savu mirdzumu tālāk.

Pēdējā dienā dalībnieki paši iestudēja Jauniešu dienas devīzi.

Attēls: Hayden Careless, Kanādas Jaunapustuliskā

“Es nezinu, vai esat pamanījuši, bet mēs valkājam tieši tādu pašu T-kreklus.” “Oho, mums noteikti vajadzētu būt draugiem!” Attēls Panamerikas jauniešu dienas 2024 Instagram kontā aplūkojams ar smaidu: Kad divi jaunieši šajā nedēļas nogalē satiekas Brokas universitātes pilsētiņā Sentkatarinsā (Kanāda), viņi jūtas vienoti ticībā un priekā būt daļai no šī pasākuma.

No 2. līdz 5. augustam piedalījās gandrīz 1000 jauniešu no Austrālijas, Bolīvijas, Čīles, Paragvajes, Urugvajes, Brazīlijas, Argentīnas, ASV, Vācijas un Kanādas. Šādā secībā dronu šovā atklāšanas pasākumā tiks izstādīti valstu karogi. Ar sajūsmas pilniem aplausiem droni veido arī Jaunapustuliskās baznīcas emblēmu un Jauniešu dienas devīzi SHINE.

Iepazīšanās vienam ar otru gaismas ātrumā

Devīze, kuras pamatā ir Mateja 5:16 (“Ļaujiet jūsu gaismai spīdēt ...”), tiek izdzīvota no pirmās dienas. Atklāšanas pasākumā jaunieši kopīgi būvē lielus torņus no kartona, baloniem un gaismām, kas naktī spīd tālu un plaši.

Valodas nav šķērslis. Ja nepieciešams, viņi sazinās ar rokām un kājām. Viņi iepazīst viens otru mierīgā veidā, neatkarīgi no tā, vai spēlē futbolu un basketbolu vai aizraujas ar galda un datorspēlēm. Un, ja kāds kādreiz ir apmaldījies lielajā universitātes pilsētiņā, viens no daudzajiem palīgiem ar SHINE cepuri tuvosies jums, pirms jūs pat sapratīsiet, ka jums ir problēma.

Raibā programma piedāvāja laiku sarunām ar pirmapustuli un apcerīgiem mirkļiem mirušo piemiņai.

Mācīšanās starot kopā

To, kā ļaut savai gaismai spīdēt draudzē, jaunieši izstrādā darbnīcā ar personības testa palīdzību. Un, lai vispār varētu spīdēt, jums ir nepieciešama garīgā veselība. Tieši par to ir lekcija “Mīli sevi pietiekami, lai nekad nepadotos”. Dalībniekiem tiek lūgts uzlikt roku uz sirds un teikt “Es esmu tā vērts – un man ar to pietiek”: “Dieva mīlestība bija jūtama nepiespiestā atmosfērā un dziļā saiknē ar visiem dalībniekiem. Tas viss likās kā īsta dvēseles aprūpe,” stāsta viena no dalībniecēm.

Vairāk nekā cerības mirdzums

Dienas sākas ar jogu, rīta veltēm vai vēlajām brokastīm - ar tipiskām kanādiešu brokastīm. “Kad jūs esat kopā ar cilvēkiem no visas pasaules un jums ir atļauts sākt dienu ar to Kungu, jūs vienkārši saprotat, ka mīlestība ir tāda pati,” aizrautīgi saka kāds jauniešis. Broka universitātē ieradies arī pirmapustulis Žans Luka Šneiders. Viņam ir vajadzīgs laiks, lai aprunātos ar jauniešiem. Kādi SHINE mirkļi viņam ir bijuši savā dzīvē? Viņš kādu laiku domā: tie nebija

lielie mirkļi, kas uz viņu atstāja paliekošu ietekmi. Tā bija tikšanās ar brāļiem un māsām, kuriem bija jānes smagas nastas un kuri nekrita izmisumā. Tas viņu atkal un atkal motivēja veikt savus uzdevumus.

Sestdienas vakarā programmā ir tā sauktā SHINE Experience. Šim nolūkam aptuveni 1000 Jauniešu dienas dalībnieki tiks vesti uz Centrālās draudzes baznīcu dzeltenos skolas autobusus. Ar video par pasaules radīšanu jaunieši noskaņojas vakaram. Pēkšņi tumšajā zālē ienāk spilgti iedegtas bungas. Grupa spēlē, kvēlojošas bumbas lido pār pūli, un Brendons Liks, kurš 2020. gadā uzvarēja America's Got Talent, tiek sagaidīts ar pērkonkaļiem aplausiem. Viņš izpilda kristīgās dzejas slamu. Jaunieši arī paši kļūst aktīvi, kopā dejojot un dziedot. Klusāka un pārdomu pilna ir Sveču gaismas vigīlija jeb nomods vēlāk vakarā universitātes pilsētiņā. Ar sveču gaismu un mūziku tiek pieminēti mūžībā aizgājušie.

Starojošais piemērs

Uz dievkalpojumu svētdienas vakarā jaunieši atkal satiekas kopībā draudzē. Ar grupu uz skatuves viņi veido lielo kori, un Dienvidamerikas un Vācijas viesi izpilda “Brillarā” un “God's Love, God's Grace”. Dievkalpojumā pirmapustulis paskaidro, kā cilvēks var kļūt līdzīgs Jēzum, lai parādītu Dieva mīlestību.

Pēc tam jaunieši visi brauc uz Niagāras ūdenskritumu, kur viņus gaida liels gaismas šovs ar uguņošanu. Lai gan tas netika iestudēts speciāli Jauniešu dienai, gandrīz tā liekas, jo visur var redzēt jauniešus ar vienādām mirdzošām rokassprādzēm un tiem pašiem baltajiem T-krekliem ar SHINE logotipu.

Priekšskats

05.01.2025	Sanktgallene (Šveice)
12.01.2025	Šprēvalde (Vācija)
18.01.2025	Moissaia (Čada)
19.01.2025	L'Djamena (Čada)
31.01.2025	Kampala (Uganda)
02.02.2025	Nairobi (Kenija)
09.02.2025	Heidenheima (Vācija)
14.02.2025	Kukuta (Kolumbija)
16.02.2025	Bogota (Kolumbija)
02.03.2025	vēl tiks precizēts (Nigērija)
09.03.2025	vēl tiks precizēts (Vācija)
23.03.2025	Ušvaja (Argentīna)
26.03.2025	Santjago (Čīle)
30.03.2025	Montevideo (Urugvaja)

New Apostolic Church
International

